

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי גליון מס' 1536 מיום 20 בנובמבר, 1946.

פקודת קופת תגמולים (תיקון).

מס' 56 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת קופת התגמולים, 1943.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת קופת התגמולים (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת קופת התגמולים, 1943, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. סעיף 8 של הפקודה העיקרית יתקן בכחיקת המלים „חמישה פונטים“, המצויות בשורה השנייה של פסקה (א) מן הסעיף הזה, וההלפתן במלים „פונט אחד“.

שם קצר.
מס' 15 לש' 1043.
תיקון סעיף 8 של
הפקודה העיקרית.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת חוק פלילי (תיקון).

מס' 57 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת החוק הפלילי, 1936.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת החוק הפלילי (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת החוק הפלילי, 1936, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. סעיף 3 של הפקודה העיקרית יופקע, ויחולף בסעיף הבא: —

3. קביעותיו של החוק הזה לא תפגענה —

„הסתיונות
בעניינים
מסויימים.“

(א) בהיותו של כל אדם צפוי להישפט ולהיענש על כל עבירה על חוק כל־שהוא, שאינו החוק הזה; או

(ב) בהיותו של כל אדם צפוי להישפט ולהיענש על עבירה לפי קביעותיו של חוק כל־שהוא, המתייחס לשיפוטם של בתי־המשפט הפלשתינאיים (א"י) בגין פעלים שנעשו מחוץ לגדר שפיטתם הרגילה של אותם בתי־משפט; או

(ג) בכוחו של בית־משפט כל־שהוא להעניש אדם על בזיון אזהו בית־משפט; או

(ד) באחריותו או בשפיטתו של אדם, או בהענשתו של אדם לפי גורדין כל־שהוא, שנגזר או עומד להיגזר, בגין כל פעל שנעשה או התחיל לפני תחילת תקפו של החוק הזה; או

(ה) בכוח כל־שהוא של הנציב העליון להעניק חנינה או למחול או להמיר — בין בשלמות ובין באופן חלקי — גורדין כל שהוא, שנגזר או עומד להיגזר, או לוותר על הרצאתו לפועל; או

(ו) בדבר־חוק, פקודה, תקנות או סעיפים כל־שהם מכל דבר־יחוק, פקודה, תקנות או סעיפים בדבר ניהול חילותיו הצבאיים של הוד רוממותו או חילות המשטרה של פלשתינה (א"י), העומדים בתקפם אותה שעה.“

3. סעיף הדש 36 א יוכנס בפרק ז' של הפקודה העיקרית, עובר לסעיף 37 שבה,

— להלן: —

הכנסת סעיף חדש
36א בפקודה
העיקרית.

„חלותו של פרק 1'.
36 א. הפרק הזה יחול ביחס לכל עבירות, לתוציא מקום שבו נאמר במפורש או נלמד מעניינו היפוכו של דבר בין בפרק הזה ובין בכל חוק אחר, או בפרק הזה הנקרא כאחד עם כל חוק אחר.”

4. (1) סעיף-קטן (1) של סעיף 42 מן הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתימחנה ממנו המלים „עפ”י החוק הזה או עפ”י כל חוק”.

תיקון סעיף 42 של הפקודה העיקרית.

(2) סעיף-קטן חדש (א1) יוכנס בסעיף 42 של הפקודה העיקרית, מיד לאחר סעיף-קטן (1), כלהלן: —

„(א1) שעה שנתחייב אדם בדין על עבירה כלשהיא, רשאי בית-המשפט — במקום להטיל גזר-דין של מאסר — להטיל עליו גזר-דין של מאסר וקנס או קנס בלבד, אולם בכל מקרה כזה לא יעלה הקנס על הסכום, שכוחו של אותו בית-משפט יפה להטילו.”

(3) פסקה (א) של סעיף-קטן (2) מסעיף 42 של הפקודה העיקרית תזוקן במחיקת הקטע, המתחיל במלים „כשאדם נתחייב על איזו עבירה” והמסתיים במלים „בדרגה דלקמן: —”, ובהחלפתו בקטע הבא: —

„מקום שנגזר על אדם כלשהוא, שנתחייב בדין על עבירה כלשהיא, קנס, או מאסר וקנס, רשאי בית-המשפט לצוות כי יאסר אותו אדם, אם לא ישלם אותו קנס. הכוח לתת אותו צו יהיה מוקנה לכל בית-משפט שלו שיפוט פלילי, בלא להתחשב אם יפה כוחו של אותו בית-משפט להטיל עונש מאסר, או לא, או כדי איזו מידה יפה כוחו על-כך, אולם התקופה, שבמשכה אפשר לאסור אדם שנתחייב בדין בגלל הדלול תשלום קנס, לא תעלה בשום מקרה על המאכסימום שנקבע בסולם הבא: —”

(2) כל צו, שנתן אותו — לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת — בית-משפט כלשהוא, לפי סעיף 42(2)א) של הפקודה העיקרית כפי שעמד בתקפו עובר לתחילת תקפה של הפקודה הזאת, יהיו רואים אותו כאילו ניתן בתוקף החוק, אם היה ניתן בתוקף החוק, אילו היה נודע לפקודה הזאת תוקף בזמן הינתנו.

5. סעיפים 110, 111 ו-112 של הפקודה העיקרית יזוקנו —

(א) בהחלפת הביטויים „110--(1)”, „111--(1)”, ו-„112--(1)” בביטויים „110”, „111” ו-„112” כסדרם;

תיקון כעיסים 110, 111 ו-112 של הפקודה העיקרית.

(ב) בהפקעת סעיף-קטן (2) של כל סעיף וסעיף מאותם סעיפים.

6. סעיף-קטן (2) של סעיף 131 מן הפקודה העיקרית יתוקן בהחלפת המלים „פקודות סידור ענייני קרקעות”, המצויות בו, במלים „פקודת קרקעות (סידור זכות-קניין)”, ובהכנסת הביטוי „פרק פ” — בשולי הסעיף-הקטן הנ”ל — בצד המלים „פקודת קרקעות (סידור זכות-קניין)” שהוכנסו כנ”ל.

תיקון סעיף 131 של הפקודה העיקרית.

7. סעיף-קטן (1) של סעיף 164 מן הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים — „כשהדייר של בית נתחייב בדין על שהרשה במויד שהבית או כל חלק הימנו ישמש בית זנות”,

תיקון סעיף 164 של הפקודה העיקרית.

ובהחלפתן במלים הבאות: —

„משיחהיב דייר של מקום כלשהוא בדין על החזיקו או נהלו במקום, או בחלק כלשהוא ממנו, בית-זנות, או על פעלו או עזרו בהנהלתו, או על הרשותו ביודעים להשתמש במקום, או בחלק כלשהוא ממנו, כבית-זנות או לצורך ניאוף כרגיל.”

8. פסקה (א) של סעיף-קטן 193 מן הפקודה העיקרית תזוקן במחיקת המלים וסימן הפיסוק „זונה מופקרת לרבים, המתנהגת”, המצויים בו, והחלפתם במלה „המתנהג”.

תיקון סעיף 193 של הפקודה העיקרית.

9. סעיף 345 של הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא: —

„הכיעת רכוש על יסוד כל-יכוואה מוזיפים וכ”.

345. כל המשיג בהשתדלות את תשלומם או כסירתם — לו או לאדם אחר כלשהוא — של כספים או רכוש אחר כלשהם, או את רישומו של רכוש כלשהוא על שמו או על שם אדם אחר כלשהוא —

הפקעת סעיף 345 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

(א) מכוח תקפם של תעודת קיום צוואה או כתב אפטרופסות (הנה"ל) כל־שהם, שהענקו לפי כל־צוואה מזוייף, בידעו כי כלי־הצוואה זוייף; או

(ב) מכוח תקפם של תעודת קיום־צוואה או כתב אפטרופסות (הנהלה) כל־שהם, או העודת־אישור, הצהרה, או צו של ירושה כל־שהם, שהענקתם בידי בית־דין כל־שהוא הושגה בעדות כוזבת, בידעו כי ההענקה הושגה כך; יאשם בעבירה מאותו מין עצמו ויהיה צפוי לאותו עונש עצמו, כאילו זיף את התעודה או הדבר, שמכוח תקפם השיג בהשתדלות את התשלום, המסירה או הרישום."

תיקון סעיף 388 של הפקודה העיקרית.

10. סעיף־קטן (1) של סעיף 388 מן הפקודה העיקרית יתוקן בהחלפת המלים „אם עבר איזה רכוש", המצויות בשורה הראשונה בו, במלים „אם עברו אי־אלה מיטלטלים".

הכנסת סעיף חדש 388א בפקודה העיקרית.

11. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית מיד לאחר סעיף 388: —

388א.—(1) מקום שנתחייב אדם כל־שהוא בדין על עבירה על סעיף 96 או 286, ומתלכן לבית־המשפט כי על־ידי הפעל או הפעלים המהווים את העבירה נושל אדם כל־שהוא מנכסו דלא־ניידי כל־שהם, רשאי בית־המשפט, אם יראה זאת לנכון, להוציא את אחד הצווים הבאים או את שניהם, היינו —

(א) צו בדבר הוצאתו החוצה של מבצע העבירה מאותם נכסים, (ב) צו בדבר החזרת האחזיה באותם נכסים לאדם שנושל כן, או בדבר מסירת האחזיה בהם לאדם אחר כל־שהוא. הנראה לו לבית־המשפט זכאי באותה אחזיה,

וצו זה יהיה ניתן להיכפות כדרך שכופים פסק־דין שהוצא במשא־ובמתן משפט אורחי.

לצרכי הסעיף־הקטן הזה, יהיו רואים חריצת־משפט מיוחדת „חייב אך בלתי שפוי בדעתו" (או „חייב אך בלתי שפוי בדעתו בגלל שכ־רות"), כאילו היתה חיוב בדין.

(2) לא יהיה כל ערעור על צו כל־שהוא, שניתן לפי סעיף־קטן (1), אלא אם יהיה מצורף אל, או כרוך בערעור על, חיוב בדין, אם יש חיוב כזה בנמצא, שנחרץ במשא־ובמתן המשפטי הנ"ל, ולא יהיה כל ערעור על סירוב כל־שהוא של בית־משפט לתת צו לפי סעיף־קטן (1). בער־עור כל־שהוא לפי הסעיף־הקטן הזה יעיין בית־המשפט, המעיין בער־עור על החיוב בדין. שום ערעור לפי הסעיף־הקטן הזה לא יפעל לעכב את הוצאתו של הצו לפרעל, אלא־אם יורו בית־המשפט שעליו מערערים, או בית־המשפט, שבפניו מערערים, הוראה אחרת; בקשות בדבר עיכוב תוגשנה, בראש ובראשונה, לבית־המשפט שעליו מערע־רים.

(3) שום צו, שניתן לפי סעיף־קטן (1), לא יפגע בנכות או טובת־הנאה כל־שהן בנכסו דלא־ניידי, הנוגעים בדבר, שאותן עשוי אדם כל־שהוא לכוזן בתביעה אורחית."

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת צופות.

מס' 58 לש' 1946.

פקודה הבאה לקדם את פעולותיה וענייניה של התאחדות הצופות בפלשתינה (א"י), ולהגן עליהם.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

שם קצר.

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הצופות, 1946.